

Књига пророка Данила — сто шездесет четврти део

Пророчки значај Данила 11: откривање историјских и будућих импликација

Jeff Pippenger
2024-03-28

У шеснаестом стиху једанаесте главе Данила изложено је освајање Јуде и Јерусалима од стране Помпеја 63. године пре Христа. Оно представља ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Државама, као испуњење четрдесет првог стиха истог поглавља. Историја повезана са тим стихом указује на грађански рат који се одиграва у време када је град освојен, и тако указује на понављање Грађанског рата у Сједињеним Државама, који се сада одвија у Сједињеним Државама. Без обзира на то да ли су пуцњи испалени или не, две класе се сада боре за контролу над Сједињеним Државама. Када је Помпеј освојио Јерусалим, то је означило да ће Јерусалим остати под римском влашћу све док не буде уништен 70. године после Христа. Тако је то било праслика ускоро долазећег недељног закона, који означава крај шестог царства библијског пророштва.

Помпеј је прва од четири римске силе које су поистовећене у том одломку. Марко Антоније, који је био Римљанин, такође је поистовећен, али од четири силе које су представљене као римски вођи, Антоније представља римско вођство које се побунило и склопило савез са Египтом против Рима. Помпеј, Јулије Цезар, Август Цезар и Тиберије Цезар јесу четири Римљанина који су пророчки употребљени да представе четири генерације републиканског рога звери из земље.

Помпеј, који представља побуну Америчког грађанског рата у нараштају 1863. године, такође осликава последњи нараштај и садашњи „грађански рат“ који је већ у току. Јулије Цезар представља други нараштај, када су Сједињене Државе биле чврсто утврђене као водећа нација међу народима, али је био убијен 1913. године, када је суверенитет финансијског система био предат глобалистичком банкарском систему, и када је отпочело дело на успостављању једне светске владе. Цезар Август представља године славе током прва два светска рата, када су, упркос крвопролићу, Сједињене Државе постале предмет зависти света. Потом, у последњем нараштају, Тиберије Цезар, познат по свом пијанству и распећу Христа, представља раздобље које је у суштини отпочело избором Џона Ф. Кенедија, првог католичког председника, чиме се означава нараштај који ће се поклонити Риму.

Ова пророчка питања повезана са Помпејем важна су, али ми се тренутно усредсређујемо на пророчку историју која претходи Помпеју и шеснаестом стиху, историју која започиње у прва два стиха поглавља, указујући на 1989. годину као на време краја, а затим истичући богатог шестог председника после Регана, који подиже глобалисте, као што је Трамп то

најсигурније и учинио.

Трамп је предобразован четвртим владаром који следи после Кира, по имену Ксеркс, богатим персијским царем, који је такође познат као Асвир у књизи о Јестири. У тим стиховима, следећи цар после Ксеркса јесте Александар Велики у трећем стиху. Историјски, између Ксеркса и Александра Великог било је осам владара. Од Трампа до једне светске владе, коју представља Александар Велики, представљено је десет царева; Трамп је први, а Александар последњи.

Пророчке линије указују на то да ће сви цареви земаљски на крају света учинити блуд са папством, а ти цареви су представљени као „десет царева“. Ахав, који је био глава десетоструког царства и који је био ожењен Језавелом, представља чињеницу да, иако свих десет царева чине блуд са папством, постоји један главни цар који то први чини. Први пут када је папству дат престо земље, тај главни цар био је Хлодовех, цар Франака (Француске), 496. године н. е. Ово је у сагласности с тим што је папство Француској дало назив прворођене Католичке цркве и најстарије кћери Католичке цркве.

Пророчко дело које је Француска извршила постављајући Рим на престо цивилизованог света представља праслику пророчког дела Сједињених Држава. Закон о недељи у библијском пророчанству почиње у Сједињеним Државама, а затим сваки народ на земљи следи тај пример. Пророчка линија за пророчком линијом показује да је први међу десет царева, онај који у последњим данима први и пре свих чини блуд са човеком греха, управо Сједињене Државе. Иако између Ксеркса, првог богатог цара, и Александра Великог, последњег цара, у другом и трећем стиху нису представљени никакви цареви, историја препознаје десет царева. Број десет представља пробу, а такође представља и савез.

Испит с којим се свет суочава јесте успостављање једног светског система, представљеног као лик звери. Тај испит почиње у Сједињеним Државама ускоро долазећим законом о недељи и завршава се када сваки народ на земаљској кугли следи тај пример. Исус увек илуструје крај нечега почетком, те, иако у другом и трећем стиху нису наведени цареви између богатог цара и Александра, историја препознаје процес испитивања који почиње са најбогатијим председником, који је био богат од својих пословних подухвата, а не зато што је стекао богатство учешћем у исквареном политичком систему.

Назив Америка изведен је из латинског облика имена „Америго“, које потиче од италијанског истраживача Америга Веспучија, истраживача и морепловца који је предузео више путовања у Нови свет крајем 15. и почетком 16. века. У целини узев, Веспучијева истраживања омогућена су финансијском подршком, капиталним улагањима, спонзора и покровитеља који су у истраживању Новог света видели могуће прилике за добит, ширење и углед. Назив „Америка“ симбол је настојања да се оствари добит.

Исус увек илуструје крај нечега почетком, а почетак десет царева који представљају мост од царства са два рога, Медо-Персије, до једне светске владе коју представља Александар Велики, започиње богатим царем, који је председник царства приказаног Француском и Ахавом, који ће такође постати глава представљена Александром Великим, када се цео свет

суочи са економијом повезаном са силом Сједињених Америчких Држава, док она приморава цео свет да се поклати Католичкој цркви, ако желе да могу да купују и продају.

Седмо царство у седамнаестом поглављу Откривења јесу десет царева, а једна од пророчких одлика десет царева јесте да трају само „за кратко време“, пре него што се сагласе да своје седмо царство предају вавилонској блудници, која се одржава само „за један час“. Пророчки разлог због којег прихватају тај споразум јесте то што су опијени вином Вавилонана. Историјски гледано, Александар Велики је владао само кратко време, јер се његов живот окончао исто тако брзо као што је његово царство било успостављено, будући да је себе пропио до смрти, чиме је тако симболизовао кратко време и пијанство десет царева Уједињених нација. Чим је Александар Велики устао, био је сломљен, и његово царство беше предато четирима ветровима, чиме се указује на потоњу борбу да се његово некадашње царство поново успостави.

И ја, прве године Дарија Међанина, стадох да га потврдим и укрепим. А сада ћу ти показати истину. Ево, још ће три цара настати у Персији; и четврти ће бити далеко богатији од свих њих; и својом силом, посредством свога богатства, подићи ће све против царства Грчке. И настаће силан цар, који ће владати великом влашћу и чинити по својој вољи. А кад настане, царство ће му се разбити и разделити на четири ветра небеска; али не његовом потомству, нити по власти којом је владао; јер ће његово царство бити ишчупано, и припаћиће другима, а не њима. Данило 11:1–4.

Александрово царство се распало исто тако брзо као што се и сјединило, јер оно представља последње дане, у којима се пророштво приказује као нешто што се збива убрзано.

„Силе зла удружују своје снаге и учвршћују се. Оне се јачају за последњу велику кризу. Велике промене ускоро ће наступити у нашем свету, а завршни покрети биће брзи.“
Сведочанства, књига 9, 11.

Трећи јад ислама утемељен је на пророчким обележјима првог и другог јада. У првом јадy постојао је период који је започео доласком Мухамеда и трајао до наредног периода, који је означен као „пет месеци“ или сто педесет година, током којег би ислам „мучио“ војске Рима. Завршетак временског пророчанства од сто педесет година истовремено означава почетак пророчанства о три стотине деведесет и једној години и петнаест дана, у којем би ислам другог Јада потом „убијао“ војске Рима.

11. септембар 2001. означио је долазак раздобља представљеног Мухамедом из првог тешко, које обухвата 7. октобар 2023. као ознаку почетка раздобља када ће ислам „наудити“ „војскама Рима“ у древној дословној „Славној Земљи“, која је замена за Сједињене Америчке Државе; и од 7. октобра 2023. напади ислама на војску Рима приближавају се броју од двеста у време писања овог чланка, 17. фебруара 2024.

При ускоро долазећем закону о недељи, Сједињене Државе бивају „убијене“ као шесто царство библијског пророчанства, што је паралелно са три стотине деведесет и једном годином и петнаест дана исламских напада који су убили некадашње војске Рима, док се ратовање њиховог трећег великог цихада појачава. Када Михаило устане, завршава се време

људске благодатне пробе, а четири ветра бивају у потпуности пуштена током седам последњих зала.

„Видела сам да су гнев народа, гнев Божји и време да се суди мртвима били одвојени и јасно различити, при чему једно следи за другим; такође, да Михаило још није устао и да време невоље, какве никада није било, још није отпочело. Народи се сада гнеше, али када наш Првосвештеник заврши Своје дело у светињи, Он ће устати, обући хаљине освете, и тада ће се излити седам последњих зала.“

„Видела сам да ће четири анђела задржавати четири ветра док се Исусово дело не доврши у светињи, а потом ће доћи седам последњих зала.” Early Writings, 36.

„Четири ветра“ су код сестре Вајт представљена као „разјарен коњ, који настоји да се отргне и на свом путу донесе смрт и разарање“, и они су у потпуности пуштени када се време благодати заврши. Они су били приказани као пуштени у другом тешкоћу као „четири анђела“, а не четири ветра.

Говорећи шестом анђелу који је имао трубу: Одрешите четири анђела који су свезани на великој реци Еуфрату. И бише одрешена четири анђела, који беху приправљени за час, и дан, и месец, и годину, да побију трећи део људи. Откривење 9:14, 15.

„Četiri vetra“, ili „četiri anđela“, oboje su simboli islama, kako je određeno kontekstom u kome se simbol upotrebljava. Kada je ustao Aleksandar Veliki, njegovo carstvo, koje predstavlja sedmo carstvo, to jest jednu trećinu trojnog carstva aždaje, zveri i lažnog proroka; „kad ustane, carstvo će se njegovo razbiti i razdeliće se prema četiri vetra nebeska.“ Kada se završi vreme probe za ljude, četiri vetra, ili četiri anđela, biće pušteni, i oni će razbiti njegovo carstvo, jer će se njegovo carstvo „razbiti“. Tada će onih deset careva i njihovi ortakluci, globalistički trgovci, stajati izdaleka, naricati i vikati.

Јер, гле, цареви се састаше, прођоше заједно. Видеше, и тако се задивише; сметоше се и нагло одступише. Страх их обузе онде, и бол као у жене која рађа. Ти разбијаш лађе тарсиске источним ветром. Псалми 48:4–7.

Економска структура десет царева бива разорена „источним ветром“ ислама.

Твоји веслачи одвезоше те на велике воде; источни ветар разбио те је усред мора. Богатство твоје, и пазари твоји, трговина твоја, морнари твоји и крмари твоји, калфатари твоји, и трговци твоји, и сви ратници твоји који су у теби, и сав збор твој који је усред тебе, пашће усред мора у дан пропасти твоје. Језекиљ 27: 26, 27.

„Источни ветар“ ислама разбија царство десет царева „у дан њихове пропасти“, као што је представљено тиме што је царство Александра Великог било „разбијено“ и дато четирима ветровима. Велики део историје која се одиграла у једанаестој глави Данила поновиће се како једанаеста глава буде достигла своје коначно испуњење. Утврђивање где те историје треба правилно разделити пророчки је рад оних који су позвани да буду ученици пророштва. Последњих шест стихова једанаесте главе Данила завршавају се на затварању времена милости, када Михаило устане. Када се царство Александра Великог подели на

четири ветра, то представља затварање времена милости и указује да се наредна пророчка историја, почев од петог стиха па надаље, треба сматрати новом пророчком линијом.

Пети стих па до шеснаестог стиха приказује историју од 538. године па до ускоро долазећег закона о недељи. Стихови од петог до деветог представљају историју хиљаду двеста шездесет година папске владавине, која је отпочела 538. године и окончала се у време краја 1798. године. Десети стих приказује историју која је праслика четрдесетог стиха, када је папство у време краја 1989. године однело Совјетски Савез. Стихови једанаест и дванаест приказују садашњи посреднички рат у Украјини, који ће Путин и Русија добити, али ће последице Путинове победе бити паралелне са „битком код Ниниве“ и „падом Хозроја“, који је био „кључ што је отворио бездан“ и ослободио ислам у историји првог аваја.

После краткотрајног Путиновог тријумфа, Сједињене Државе ће, у стиховима тринаест до петнаест, однети победу у посредничком рату; то јест, то је завршетак посредничког рата који је трајао још од Другог светског рата. Овај одломак препознаје три битке: прва битка окончана је 1989. године, у испуњењу стихова десет и четрдесет; друга, која је садашњи рат у Украјини, представља стихове једанаест и дванаест; а трећи посреднички рат, који представља коначну победу Сједињених Држава, приказан је у стиховима тринаест до петнаест.

Оно што је потребно препознати у вези са ова четири раздобља представљена од петог до петнаестог стиха јесте да се последња два раздобља, која представљају садашњи рат у Украјини, а затим и одмазду Сједињених Америчких Држава, одигравају у време запечаћења. Шеснаести стих указује на ускоро долазећи недељни закон у Сједињеним Америчким Државама. Стихови пет до десет представљају историју од 538. године па све до времена свршетка 1798. године, а потом даље до времена свршетка 1989. године. Две битке коначног посредничког рата, представљене у стиховима једанаест до петнаест, стога се испуњавају у раздобљу у којем Језекиљ, дванаеста глава, показује да се испуњава дејство сваког виђења.

Те визије су Језекиљу биле представљене као „точкови у точковима“, које сестра Вајт поистовећује са „сложеним преплитањем људских догађаја“. Историја рата у Украјини, Путинове победе, а затим његовог пада, праћеног победом Сједињених Америчких Држава, једно је од најсложенијих откривења начела „ред на ред“ у Божјој Речи.

Коментаришући Језекиљеве „точкове усред точкова“, сестра Вајт каже да је, када је Језекиљ први пут видео те точкове, све изгледало као пометња, али је Језекиљ на крају препознао савршени поредак у тим точковима, који су „сложено међудејство људских догађаја“. Да би се историја представљена у стиховима једанаест до петнаест правилно разграничила, мора се разумети однос између Католичке цркве и нацистичке Немачке, јер су нацистички вође у Украјини посредници тог односа.

Такође је неопходно разумети улогу указања такозване девице Марије у Фатими, у Португалији, 1918. године, укључујући и три тајне које је такозвана девица Марија оставила троје деце из тог догађаја. Полазиште те три поруке, које описују борбу између Католичке

цркве и атеистичке Русије, као и Други светски рат, јесте део фатимске поруке који је представљен у рату у Украјини.

Француска револуција, и њен пророчки однос према Католичкој цркви, и коначно Наполеон Бонапарта, који представља Путина, такође је један од „точкова“ који су представљени у рату у Украјини. Пророчки однос Француске револуције према Сједињеним Државама такође је представљен у историји, јер као што је Путин представљен Наполеоном док је Француска пропадала, тако бивши глумац Роналд Реган, као поглавар војски католицизма у бици 1989. године, представља бившег глумца Зеленског док Украјина пропада. У точковима који се укрштају и повезују у овим стиховима, последња кап за политичаре Демократске странке у Сједињеним Државама, који су подржавали и подржавају Зеленског, биће разоткривена од стране Путина када он буде надвладао.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„На обалама реке Хевар, Језекиљ је угледао вихор који као да долази са севера, ‘велики облак, и огањ који се увијао у себи, и светлост беше око њега, а из његове средине као боја ћилибара.’ Мноштво точкова, који су се пресецајући један с другим, покретала су четири жива бића. Високо изнад свега тога ‘беше обличје престола, као изглед камена сафира; а на обличју престола беше обличје, као изглед човека, одозго на њему.’ ‘И у херувимима се показиваше облик људске руке под њиховим крилима.’ Језекиљ 1:4, 26; 10:8. Точкови су по свом устројству били тако сложени да су на први поглед изгледали као да су у пометњи; али кретали су се у савршеној сагласности. Небеска бића, одржавана и вођена руком испод крила херувима, покретала су те точкове; изнад њих, на сафирном престолу, беше Вечни; а око престола дуга, знак божанске милости.“

„Као што су замршености налик точковима биле под вођством руке испод крила херувима, тако је и сложено одвијање људских збивања под божанском управом. Усред борбе и метежа народа, Онај који седи над херувимима и даље управља земаљским приликама.

„Историја народа који су, један за другим, заузимали своје одређено време и место, несвесно сведочећи о истини чије значење ни сами нису познавали, говори нам. Сваком народу и сваком појединцу данашњице Бог је одредио место у Свом великом плану. Данас се људи и народи мере виском у руци Онога који не греши. Сви својим сопственим избором одлучују о својој судбини, а Бог надвладава све ради испуњења Својих намера.“

„Историја коју је велики ЈА САМ означио у својој Речи, повезујући карику за карику у пророчком ланцу, од вечности у прошлости до вечности у будућности, казује нам где се данас налазимо у току векова и шта се може очекивати у времену које долази. Све што је пророштво предсказало да ће се збити, до садашњег времена, исписано је на страницама историје, и можемо бити уверени да ће се све што тек треба да дође испунити својим редом.“ Education, 178.